
Carta de Colom - Holanda

Autor:

Data de publicació: 17-09-2014

Les troballes de la primera expedició encapçalada per Cristòfor Colom en el que ara es diu Amèrica van ser publicades el 1493 per una sèrie de cartes l'autor de les quals s'ha atribuït tradicionalment al mateix Colón. A principis d'abril, es va enviar una carta al secretari de la ració de la Corona d'Aragó, Luis de Sant Angelo, a Barcelona en castellà; Unes setmanes més tard a Roma, una traducció llatina d'aquest document va publicar bastant bé d'una altra carta similar al tresorer reial Gabriel Sánchez. La versió llatina es va estendre ràpidament per tota Europa, reeditada diverses vegades i traduïda a altres idiomes. Els manuscrits són llavors semblants a la lletra impresa en contingut i Barcelona va aparèixer, el 1985, una còpia del segle XVI potser una carta de Colón als Reis datada de març de 1493 i el mateix tema.

Aquestes cartes descriuen les illes descobertes, especialment Cuba i l'espanyol i els hàbits dels seus habitants, rics en la bombo sobre la grandària de les illes, la seva riquesa i la docilitat dels indis. No obstant això, ofereixen poca informació concreta sobre el viatge i fins i tot alguns d'ells contradiuen altres fonts, especialment el diari de registre.

La visió tradicional de l'autor de les lletres impreses en 1493 és atribuïble al mateix Colón, que havia promogut la seva divulgació com una manera de protegir els seus interessos. Una altra teoria, però diu que van ser escrits pel rei Fernando i Luis de Sant Angelo, inspirats en diversos informes de Colom als reis al seu retorn. Malgrat els dubtes sobre la seva autoria, aquestes cartes tenen un gran significat històric, ja que constitueixen l'única font del primer viatge de Colom que estava disponible públicament durant la vida de l'almirall.

A més, la publicació va ser, intencionadament o no, un extraordinari servei de propaganda gràcies a la impremta inventada recentment. En aquest sentit, la conseqüència més immediata és que la difusió de les novetats del descobriment es va convertir en la part més ràpida i universal de la 15a i la 16a part.

Cartes publicades el 1493

Difusió

El 1493, una carta de Cristòfor Colom va aparèixer a la impressió per centrar-se en l'oficina pública de "representant racional", que en aquest moment era Luis de Santangel. La carta està escrita en castellà, amb data 15 de febrer a Lisboa i publicada el 14 de març. El document imprès no conté cap títol o lloc de publicació i no sap qui ho va ordenar publicar. Mitjançant una anàlisi tipogràfica va semblar que s'havia d'haver imprès a l'estudi de Pere Posa, a Barcelona. La data de publicació, sempre que el general hagi estat fins a l'abril, també és desconeguda. No es coneixen quantes còpies s'allibera. Conserva una, apareguda el 1889 i ara propietat de la Biblioteca Pública de Nova York.

La carta ha d'haver arribat ràpidament a Roma perquè han sentit parlar d'això allà el 18 d'abril de 1493. Aviat es va publicar a la capital, una versió llatina de la lletra, traduïda per Leandro Cosco el 29 d'abril. Aquest text, però, estableix una sèrie de diferències amb l'imprès a Barcelona, ??començant pel destinatari, que és el veritable tresorer Gabriel Sánchez. La versió llatina es va fer molt popular a Europa i va ser reimpresa moltes vegades: 2 a Roma, 1 a Anvers, 1 a 3 a Basilea i París. Les traduccions italianes i alemanyes també es van fer en altres idiomes. El 1497 es va fer una nova edició de la versió espanyola a Valladolid.

Contingut

La carta a Santangel, llarg paràgraf dedicat a les illes descobertes i als costums dels veïns, però omiteix informació important sobre el viatge: quants vaixells van ser l'expedició que va deixar llavors, quina ruta seguia i després va començar el viatge de tornada. D'altra banda, algunes de les dades contradiuen altres fonts com ara el temps de viatge o la data d'arribada a Lisboa.

Colom diu que en la introducció va passar a "Índia" i va prendre possessió del terreny trobat. També esmenta la durada del viatge: 20 dies a la versió castellana i 33 a Amèrica.

El document que es mostra a continuació és la primera visita a les illes, que dona noms: Guanaham, reanomenada San Salvador; La nostra Mare de Déu de la Concepció; Ferrandina i l'illa de Bella. La cinquena illa és anomenada Cuba, que Colom va cridar a Juana, l'exploració de la qual s'explica amb més detall. L'última és l'illa espanyola descoberta, també avui anomenada illa Santo Domingo.

La carta descriu els paisatges de Cuba, però dóna poca informació geogràfica. Pel que fa als detalls encara més econòmics espanyols. En ambdós casos, les dades rebudes tendeixen a exagerar la mida de les illes. Posteriorment, els indis es descriuen com éssers dòcils, tranquils i monògams, propietat privada sense religió, el que significa que ha de ser fàcil d'evangelitzar. El text diu que Colón ha deixat un vaixell i una guarnició espanyola en una forta convocatòria de Nadal. Omet, no obstant això, el fet que el vaixell, presumiblement del vaixell Santa Maria, tenia el terreny en funcionament, diu moltes altres fonts.

A part de les illes visitades, l'autor de la carta dóna notícies procedents d'altres països: una població poblada d'indis caníbals; on només viuen altres guerrers femenins; un on hi ha molta or i els habitants no tenen pèl; un país on viuen "persones amb cola" i dues "continents": una és "d'aquí" i una altra "des de més enllà del Gran Khan". També promet tot tipus de bons quan s'aprofiten les illes descobertes: or, esclaus i plantes precieuses com ara herbes, cotó, "almàstica", "l'ligunalo", ruibarbre i canyella. Finalment celebra la seva "victòria", però reconeix que hi pot haver altres que "aquests països d'Aian fracassen o escrivien" davant Colón, i demana "alegria i fazer grans partits, i agraïm solemnement a la Sancta Trinitat".

Data

El final de la lletra difereix depenent de la versió. L'imprès es llegeix a Barcelona als 15 que es va escriure "sobre les illes de Canària" i després del 14 de març a Lisboa febrer:

La versió llatina acaba molt més curt, dient "a Lisboa el 14 de març":

Les dates d'aquestes cartes han causat mals de cap als historiadors, ja que contradiu el diari de registre, que generalment es considera la font principal del primer viatge de Colón. El diari fa totes les illes Canàries en el viatge de tornada i el febrer no esmenta la Columbina Caravel, la Niña, a les Açores. Sí, diu que anirà a Lisboa, però no als 14, sinó el 4 de març. Per aquestes raons, alguns autors han considerat que les dates de les lletres són errònies i han vingut a substituir les seves transcripcions d'aquests documents amb la paraula "quatorze" per "quatre". Per a uns altres, és contrària a l'evidència que no va ser Colom qui va escriure les lletres.

Autor, destinatari i objectiu

La mateixa opinió o cartes a Santangel i Sánchez es consideren dues diferents versions del mateix document, de manera que el nom dels documents de Sánchez és un error introduït pel traductor.

També hi ha historiadors que creuen que Colón no era l'autor d'una de les dues cartes. Demetrio Ramos diu que la carta va ser escrita entre Ferran i Lluís de Sant Angelo, inspirada per aquell de Colón als reis en les seves notícies de tornada. Segons Ramos, la carta a Gabriel Sánchez seria només una traducció llatina de la primera.

Alguns historiadors es sorprenen que la Corona va permetre distribuir informació confidencial en principi i potser la companyia editora va ser un truc de Colón per protegir els seus interessos. Uns altres destaquen que les cartes s'han d'imprimir i circulars lliures i ràpides indiquen que el jutge dels Reis Catòlics va donar permís o almenys no va impedir-ho. En ambdós casos, una operació de propaganda va ser una de les primeres manipulacions importants de mitjans, fet possible per la invenció de la pressió. No es va donar al segle XV o principis del segle XVI una difusió tan ràpida i àmplia de les notícies. Per exemple, la primera a tot el món tenia un ressò molt més petit.

L'objectiu principal d'aquesta operació de propaganda hauria estat crear a Roma una atmosfera favorable a la negociació dels bous d'Alexandrine.

Qualitat d'impressió

La qualitat tipogràfica de la carta impresa a Barcelona és molt inferior a la d'altres treballs del taller de Pere Posa: hi ha errors clars, els espais en blanc i les línies no estan justificades. Han proposat diverses explicacions: el sentit ordenat d'urgència de portar la carta a Itàlia, en lloc de treballs clandestins o. Els errors lingüístics poden ser perquè els operadors Pere Posa no dominen el castellà i totes les altres obres conegudes d'aquest taller es van publicar en llatí o en català.

Interès

Malgrat els dubtes sobre la seva autoria, 1493 cartes anunciant el descobriment tenen un gran significat històric. La

lletra imprès a Barcelona en castellà, i sobretot, les diverses edicions en llatí, es va fer popular ràpidament i l'única font del primer viatge va estar disponible públicament durant la vida de Colón.

Manuscrit Simancas

A l'Arxiu de Simancas es conserva un manuscrit que coincideix gairebé exactament amb el text de la lletra publicada a Barcelona. Una de les diferències més sorprenents és que aquest document anomena Guanabam la primera illa que perceben els descobridors, mentre que la versió impresa diu Guanaham.

La carta no és la de Colón i porta la seva signatura. De fet, l'arxiu Tomas González va registrar l'any 1818 com "còpia de la mà de Luis de Santangel" per la semblança de la lletra amb la del secretari de ració.

El text del manuscrit va ser publicat per primera vegada per Martín Fernández de Navarrete el 1825, transferit a la seva col·lecció de Viatges. Des de llavors, es creu que aquest document era una còpia escrita a mà de la lletra imprès a Barcelona, ??però Demetrio Ramos en un estudi de 1986 pensa que es podria tractar d'un esborrany en net per a Pere Posa.

Còpies d'autenticitat dubtosa

El 1858 el bibliòfil Francisco Adolfo de Varnhagen va publicar la transcripció d'un nou document trobat per ell, la versió en castellà de la carta dirigida a Gabriel Sánchez. Varnhagen, que es troba darrere del pseudònim H. Genaro Volafan, afirma que ha trobat una còpia de la lletra en una "carta de manuscrit de petits volums del segle XVI", però ningú no l'ha vist mai, el que posa en dubte l'autenticitat d'aquest document. Una de les característiques especials d'aquesta carta és que la data és diferent de la resta, tant al dia com al lloc, a l'illa de Santa Maria a les Açores:

El 1889 l'editorial britànica Ellis & Elvey va publicar la reproducció d'una còpia impresa de la carta al castellà Santàngel. Més tard va resultar que es tractava d'una falsificació, que va generar un plet de sondeig.

A més a més, pot haver-hi una edició de la carta en català a un dels catàlegs de la biblioteca d'Hernando Colon, fill de Christopher inclou la següent entrada: "Carta enviada al escribano de ración (en catalán) del 1493". Tanmateix, aquesta còpia mai no s'ha trobat.

Cartes als Reis

Abans que Colón tornés a la península el 1493, els reis havien rebut notícies de l'expedició. Ha d'enviar-li Martín Alonso Pinzón, que havia arribat per separat a Baiona a Galícia, capità de la Pinta.

L

En la carta de Finch, que no es conserva, els monarques es van preparar per enviar un ambaixador a Portugal. Segons el cronista Zurita, uns dies més tard, però abans que rebés l'ambaixador, una altra carta, escrita per Colón, va dir que havia estat a Lisboa i que va tenir una trobada amb el rei de Portugal.

Hi ha un altre Columb més directe que escriu com a mínim una carta a Santa a la tornada de l'evidència de First Journey. "Vam veure les vostres lletres", li van escriure una carta el 30 de març de 1493 i va dir que, a més, el PostScript a la carta a el registre de ració suggereix que amb aquest document, Colom dirigeix ??una altra carta a "La seva Alteza".

Durant segles no van poder trobar cap d'aquestes cartes, que va donar lloc a l'aparició d'un gran nombre de falsificacions. El 1985 va aparèixer en un llibre de llibres de la Biblioteca Tarragona es diu Colon, una col·lecció de nou documents colombians, la lletra de la qual sembla que data de l'últim terç del segle XVI. Per dir-los una carta va ser el primer viatge i es va anar als Reis. L'Estat espanyol va comprar aquest llibre el 1987 i ho va arxivar amb l'Arxiu General d'Índies. Es va publicar dos anys més tard en facsímil, en una edició dirigida per Antonio Rumeu d'Armas, i posteriorment es va convertir en diverses col·leccions de documents.

La lletra del paper de còpia està estructurada de manera clara i coherent, la qual cosa implica que no s'ha elaborat amb pressa. En comparació amb la lletra Santàngel es mostren moltes similituds, però també són clares les diferències. Malgrat ser el més llarg en unes 300 paraules, dona menys detalls sobre les canoes, la nutrició i l'estructura social dels indis. Inclou sol·licituds de favors a Reyes, per exemple un títol cardinal per a un dels seus fills, que no es mostra, per descomptat, en les cartes de Santàngel i Sánchez. A més, el to és molt més messià, amb referències freqüents a la intervenció divina i confirmant que el propòsit del descobriment era guanyar riqueses per finançar la conquesta de Jerusalem.

Aquesta carta està datada "al mar d'Espanya" el 4 de març de 1493, sense cap menció de les Illes Canàries ni de

Lisboa, la qual cosa no es contradiu amb el Diari.

Segons Rumeu, les cartes del llibre còpiador i Santangel i Sánchís van ser escrites personalment per Colón i tenen consistència. El text d'aquesta "cartaSanta" té diferències substancials amb els altres dos, que no són segurs en mans de Colón. D'altra banda, alguns historiadors mantenen que l'autenticitat del llibre copiator encara no s'ha demostrat.